

CREDO IN UNUM DEUM

En Predikan på den Heliga Trefaldighets söndag

S:t Pauli församling, Gävle.

Texter: 5 Mos 4:32-34, 39-40; Ps 33; Rom 8: 14-17; Matt 28: 16-20

*”Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord ...
Och på en Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid
... Och på den Helige Ande, Herren och Livgivaren, som utgår av Fadern och
Sonen ...”*

Kära bröder och systrar, det mysteriet vi firar i dag är det som vi sjunger eller läser under mässan, trosbekännelsen (”Credo” från det första ordet). När vi läser det uttrycker och utövar vi vår tro i bön – vår tro på den ende Guden i tre ”personer”. Detta mysterium kan kallas ”det **Mysteriet**” eftersom det handlar om uppenbarelsen av Guds eget innersta liv. Oberoende av hur kunnig eller kompetent man tror att man är i teologi upptäcker man att **Treenigheten** är ett mysterium när våra svaga försök att förklara har nått sin gräns. (Många människor har missförstått, misstolkat och lärt ut fel det som apostlarna verkligen trodde om Gud, Jesus Kristus och den Helige Ande. Dessa villolärer fördömdes av kyrkan vid konciliet i Nicea år 325. Den trosbekännelse vi har nu fick sin slutliga utformning och godkännande vid konciliet i Konstantinopel. Det är därför den kallas den Niceo-Konstantinopolitanska trosbekännelsen.)

När vi firar detta mysterium firar vi källan till vårt liv och vår tro. Hela universum tog sin början från Gud och skall nå sitt mål också i Gud, eftersom Gud är vår Skapare, vår Frälsare och vår Livsgivare. Vi firar båda Guds inre livs mysterium och Guds relation med oss. Att det finns Någon som skapade himmel och jord trodde man i alla delar av världen trots att det var på olika sätt. I den Gamla Testamentet är det klart att den enda Guden uppenbarade sig för Abraham och hans ras. Där läser vi också om Guds löfte som skulle uppfyllas i framtiden.

Detta löfte uppfylldes när Gud Fader sände sin Son som av den Helige antog kött och föddes av Jungfrun Maria.

Det var denna Guds Son, som för vår skull blev en människa och tog sin boning mitt ibland oss som har uppenbarat för oss att den Abrahams Guden, den enda Guden är Fader, Son och Helig Ande. Att Gud är en och tre personer visar oss att Gud är en ”familj” - ”ett kommunitet av personer”. Enigheten som finns i Guds liv är alltid en arketyper av enigheten som skulle existera i alla familjer, i Kyrkan och i världen. När Gud skapade oss menade han att vi skulle dela i hans eviga glädje. När våra första föräldrar syndade och förlorade Guds vänskap, övergav Gud dem inte till eviga fördömelse utan lovade dem frälsning. I dag hör vi Mose då han talar till folket om Guds närvaro och lagen. Men i vår tid uppfylldes vad Mose och folket kände som ett löfte. Jesus som är Gud-med-oss lärde oss att genom honom vi har blivit upptagna som Guds barn - de som i

evighet skall dela i Guds liv. Vår frälsning i Jesus Kristus skall nå sitt mål i himmelen. Men redan nu är vi kallade att leva som Guds utvalda folk vars hemland är hos den Treenighetens Gud. Men det eviga livet är inte endast för oss som är troende. Gud menar att alla människor skall dela i hans glädje för evigt. Det är därför Herren utsänder oss att gå och förkunna evangeliet. Jag utför min del av denna Herrens uppgift medan vi lyssnar. Alla skulla göra likadant på sitt sätt. Att sprida evangeliet är vår kallese, vårt liv.

Medan vi firar den heliga Eukaristin firar vi en försmak av enigheten och glädjen som förbereds åt oss hos Gud.

Vår framtid hos Gud tröstar och sträcker oss medan vi går igenom all livets prövningar.

p. Damian O. Eze, MSP
Gävle, 7 juni 2009.